

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

DECAS VI.

51. Avarus nemini utilis est, sibi ipsi nocivus: aliis non tribuit quidquam, sibi ipsi detrahit omnia, sui ipsius pœna, & calamitas. Vitam dicit egentis, nunquam visus habuisse aliquid nisi cum cessat habere. Eò nempe redigitur, ut nequeat benefacere, nisi moriendo; fidelissimus hæredi, & amantior quam sui. Quam simulatè tunc plangitur ab iis, quibus vivus noluit prodesse!

52. Utì liberali semper suppetit titulus dandi, quod petitur; ita avaro nunquam deest ratio negandi. Avarus non gaudet de auro, quod possidet; liberali etiam fructificat, quod alienat. Ille mancipium est ejus, quod habet; iste Dominus etiam illius, quod non habet.

53. Qui nescit opibus dominari: facit ut opes dominantur ipsi. Aurum sapientum est, insipientes sunt auri. Illius solet opulentia abuti, qui nescierit opulentiam uti.

54. Livor in hoc perniciosus est, quod gaudeat de alienis malis absque proprio bono, in hoc perversus, quod bona aliena vertat in propria mala. Infelix vitium!

D5

quod

quod non torquetur solùm à malo quod sentit, sed & à bono, quod videt. Sufficiunt mala vitæ hujus, ut quis indè reddatur miser ; quod si etiam bona in id concurrant, bis miseri sumus.

55. Aptè quidam invidiam æquiparavit coti, ad quam linguae acuantur. Verùm calumnia invidentis commendatio est, dum quasi cogitur de bono proloqui male, innuens virtutem dum arrodit. Bonitatis encomium est ab inido taxari, virtutem foret commendari.

56. Faciliùs tuleris invidum, quàm adulatorem : ille pejor est contagioso , aut, utì quidam, dæmoniaco. Undique Livor malitiam contrahit, seu pœna sit, seu culpa. Culpa illius est peccatum infame, pœna insolita crudelitas.

57. Rarum monstrum invidia ! injusta simul, & justissima. Quæ enim injustitia major, quàm offendit alterius virtute ? sentire male quòd aliis agat bene ? At contrà, quod vitium majori justitiâ castigat se amantem, ac livor , torquens assidue quem occupârit ?

58. Idem amore est Adulatoris in hominem

nem, qui lupi in ovem. Ut erque amat, ut prædam capiat, non ut obsequium præstet. Adulator est hostis occultus, quem nemo melius noverit, ac avarus. Parùm est mendacem esse, jure dixero traditorum; dum pessimo officio fungitur obtentu optimi & per speciem amoris nocet damno hostilitatis.

59. Tritum adagium est, mendacia carere pedibus: ego dixerim, mendacia alis abundare, mendacem verò pedibus destitui. Illa enim celeri volatu se ubique diffundunt, hunc autem facile deprehendas, nervis quasi contractis ubique claudicantem.

60. Nulla eloquentia efficacior, ac illa, quam necessitas docuerit. Illa tropos suggerit & figuras, illa rationes subministrat, ut persvadeat. Nullo tamen ex fonte fortius argumentum duxeris, quam à Veritate: indè solum intellectus convincitur, indè Ratio sustentatur. Verum cruda Veritas ægre transmittitur, intrita sit, cocta sit, ut digeri possit.

DECAS VII.

61. *Quisquis amat, tendit in bonum.*

D6

Quid